

Paprasek ze tmy

interní občasník

Klubu přátel červenobílé hole

Leden 2007

Motto:

Při konečném účtování nám bude přebývat, co jsme ušetřili pro sebe, a scházet, co jsme nedarovali druhým.

Pavel Kosorin: Křesťanské aforismy

❖ Slovo předsedy na rok 2007 - S biblickým heslem do nového roku 2007

Vážení a milí přátelé,

na novoročním shromáždění církve jsem si vytáhl pro vás toto biblické heslo.

Bud' rozhodný všechen lide, dejte se do díla, neboť jsem s vámi, je výrok Hospodina zástupů.

Tento verš je zapsán v Bibli ve starém zákoně v knize proroka Agea v druhé kapitole druhém verši. Knihu proroka Agea najdeme na konci starého zákona mezi knihou proroka Sofonijáše a Zachariáše. Tyto proroky řadíme mezi malé proroky, a to pro jejich rozsah nikoliv obsah zvěsti. Ageus hovoří do situace, kdy Židé se vrací ze zajetí do poničeného a rozvráceného domova a jejich chrám je rozbořen. Je to doba asi 520 před naším letopočtem. Boží zaslíbení v této těžké situaci je podmíněno rozhodným přístupem a především prací.

Povzbuzení je aktuální i do dnešních dnů. Mnozí z nás prožíváme těžké situace a v našem životě je toho mnoho rozbořeno a zrušeno a zde opět platí to slovo:

Bud' rozhodný, všechen lide, dejte se do díla, neboť jsem s vámi, je výrok Hospodina zástupů.

Širší pojednání jste již obdrželi v mém osobním dopise.

Váš Leopold Brückner - předseda

❖ Praha – Brno

Adventní setkání na Palatě

Dne 16.12. 2006 se brněnský klub KPČH zúčastnil setkání Klubu přátel červenobílé hole. Smyslem a cílem této akce byla beseda s milým hostem panem JUDr. Bohuslavem Dohelským se zaměřením na to, co nám přináší zákon a prováděcí vyhláška o sociálních službách platná od roku 2007.

Brněnský klub byl zastoupen klienty z ÚSP Chrlice a tak přirozeně se zájem otázek, orientoval tímto směrem. Velmi zjednodušeně řečeno závěr pro klienty ÚSP je takový, že sociální ústavy uzavřou s klienty dohodu, ve které budou tyto sociální služby řešeny. Ostatní lidé si mohou mimo jiné nechat zabezpečovat sociální služby prostřednictvím svých příbuzných a blízkých přátel.

Druhým cílem, návštěvy přítomných členů brněnského klubu, byl Domov Palata jako takový. Na tomto místě bych chtěl povědět, že nás zaujal cvičný prostor vybudovaný pro nácvik prostorové orientace v areálu parku. Velmi jsme hodnotili malý zoo koutek, kde byli kozy a beránek. Předseda klubu KPČH, který Palatu důvěrně poznal na konci 70 let minulého století, v té době zde pracovala jeho matka, s velkým uznáním hodnotil zrekonstruovaný přilehlý park a vnitřek Palaty z hlediska architektonického řešení a zachování památkového charakteru stavby.

V rámci programu nám přátelé z Palaty, kteří jsou i členy KPČH představili svoje výtvarné práce.

Přítomnému předsedovi klubu se tyto práce velmi líbily a dohodl s klienty jejich zapůjčení pro doplnění již probíhající putovní výstavy ze života našich klientů. Předpokládá se, že zapůjčené výtvarné práce by se společně s dalšími exponáty ze života KPČH instalovaly v

galerii ÚMČ Brno – Královo Pole. V současné době jsou vystaveny, v kavárně – galerii Na Kopci v Hradci Králové, kde se bude konat 20. února t. r. i celorepublikové setkání Klubu přátel červenobílé hole se studenty.

Co říci závěrem, aby to nebylo tak jednobarevné. Při návštěvě pražské Palaty jsme se neselekali s internetovým kotkem nebo PC pro klienty. Osobně mě trochu mrzelo, že se do programu nedostalo kus adventního poselství. **Ing. Leopold Brückner**

Dovětek

Vánočního setkání se zúčastnilo 25 osob. Akce proběhla v příjemné a přátelské atmosféře. Nechybělo ani pohoštění, které sponzorovali manželé Řehákoví, Jirka Czerný, Otík Nepraš. Připravily dobrovolnice, slečny Jitka Kubištová a Pavla Komárková s paní Otou Pačesovou a Martinou Hanusovou. Martina také připravila polotovary k výrobě vánočních ozdob, které si přítomní dotvořili.

Doufejme, že podobné akce v příštím roce budou následovat a na adventní poselství nezapomeneme.

Ota Pačesová

Jaruška Dvořáková z Českých Budějovic nám napsala:

Dne 11.1.2007 jsme se s rodiči vydali do Brna. Potřebovala jsem tam zavést do opravy Braillovský řádek. Když jsme byli v Brně, tak jsme si chtěli zajít na oběd, ale všude, kam my jsme šli, měli zavřeno. Pak se nám přece jen poštěstilo najít jednu otevřenou restauraci. Po obědě jsme šli do Elvosu. Leo Brückner se už s námi sešel a jal se nám dělat průvodce. Pan Doušek řekl, že můžeme přijít asi tak v 16.00 hod. a bude oprava hotova. Rozhodli jsme se, že zajedeme do ÚSP Chrlice navštívit kamarády. Jeli jsme tedy třikrát tramvají a autobusem do ústavu. Mají to moc pěkné. Myslím, že i Mirek s Lenkou měli z návštěvy radost. Hezky jsme si popovídali. Byla jsem spokojená. Na zpáteční cestě jsme vyzvedli řádek, poděkovali panu Douškovi a vydali se na cestu domů. Leo nás naváděl, až se s námi dostal na dálnici. Potom se do Brna zpět musel dostat městskou dopravou. Moc mu za pomoc děkujeme. My jsme pokračovali v cestě domů a zastavili jsme se u Jany Markové. Popovídali jsme si, a pak hurá domů. Výlet se nám hezky vydařil. Řádek zase funguje a já mám představu jak to vypadá v Chrlicích.

Jaruška D.

❖ SERIÁL- „Co nám vadí, co nás štve“

První příspěvek do seriálu nám zaslala Marcela Machovičová z Liberce.

Budeme rádi, když nám i vy zašlete svoje nepříjemné zkušenosti nebo napíšete radu, jak by se vzniklé situace daly vyřešit bez stresu a ke spokojenosti obou stran.

Rouška

Objednala jsem se k zubnímu lékaři na preventivní prohlídku. Jaké ale bylo moje zděšení, když z ordinace vyšla zdravotní sestra s rouškou na ústech. Ráno jsem si sice připravila náhradní baterie do sluchátka, co kdybych na ně ale zapoměla? Co kdybych vůbec neslyšela? Jistě. Existuje mnoho možností, jak čelit tomuto nepříjemnému stavu, z nichž ten nejhorší a nejméně myslitelný by bylo k lékaři vůbec nejit. Ale já se přece nenechám znechutit, to by znamenalo rezignaci na život. Naštěstí jsem sestru docela dobře slyšela a v případě, že bych ji nerozuměla, poprosila bych ji, aby si roušku sundala. V tuto chvíli to dopadlo ještě dobře. Za okamžik mě ale čekal horor. Vešla jsem do ordinace ke své oblíbené zubní lékařce. Pane jo, i ona má roušku na ústech. Sedla jsem si do křesla a natahovala jsem uši až k ní, abych dobře rozuměla. Pak mi navrhla, abych si objednala kvalitnější plombu a já na její návrh přistoupila, protože to bylo pro moje dobro. Kdybych ale tušila, co přijde, určitě bych si celou věc nechala pořádně vysvětlit. U této plomby totiž záleželo na každé maličkosti, a když jsem jednou špatně rozuměla a udělala jsem něco jiného, než jsem měla, zdálo se, že mi bude plomba k ničemu. Naštěstí vše dobře dopadlo a všechno mohlo být úplně v pořádku od samého začátku, kdyby paní doktorka neměla na ústech roušku.

Bohužel je toto přesně ten případ, kdy není možné zakázat, aby se někdo chránil před druhým člověkem, v tomto případě před nákazou a špatným dechem pacienta, kterého bolí zub. Považuji proto za rozumné, aby se lékař s pacientem, který špatně slyší, případně je hluchoslepý, nebo s jeho průvodcem předem domluvil na pokynech. Existuje celá řada možností, jak řešit tyto sporné záležitosti a určitě se k nim ještě vrátím.

Marcela Machovičová

V letošním roce zavádíme pravidelné právní okénko Judr. Bohuslava Dohelského, který bude aktuálně odpovídat na vaše dotazy.

❖ Právní okénko Judr. Dohelského

Příspěvek na zvýšené životní náklady

Občanům používajícím trvale ortopedické, kompenzační nebo jiné pomůcky mohou pověřené obecní úřady poskytovat příspěvek na zvýšené výdaje související s používáním těchto pomůcek, a to až do výše 200 Kč měsíčně.

Tato úprava je obsažena v § 42, odstavci 4 vyhlášky MPSV 182/1991 Sb., v platném znění.

Pro osoby sluchově postižené má shora uvedené ustanovení ten význam, že si mohou, pokud používají sluchadla, u příslušného obecního úřadu v místě svého bydliště požádat o příspěvek na provoz sluchadel, tj. na nákup baterií do sluchadel.

Jak již bylo uvedeno výše, příspěvek je žadateli poskytován jednou měsíčně ve výši 200 Kč. Avšak pozor! Nejedná se o dávku povinnou, nýbrž dobrovolnou, neboli fakultativní. To znamená, že na výše uvedený příspěvek není právní nárok. Záleží pouze na uvážení příslušného sociálního odboru, zda a v jaké výši příspěvek poskytne.

Závěrem je třeba ještě uvést, že o příspěvek se žádá na příslušném obecním úřadě podle trvalého bydliště žadatele o shora uvedenou dávku.

Připravujeme:

V letošním roce se chceme hlavně zaměřit na návštěvy měst či míst, kde žije některý z našich členů. Kdo nás pozve, tak tam s těmi kdo budou mít zájem zajedeme. Zatím nás zve Jaruška Navarová do Chomutova do Zoo parku, Mařenka Doležalová do Jihlavy, Láďa Berky na Ještěd.

Také vás zveme v únoru do Hradce Králové na setkání se studenty speciální pedagogiky hradecké univerzity v příjemné kavárničce, kde obsluhuje nevidomý hoch. Pozvánku od nás obdržíte včas.

V Brně bude setkání klubu každou 2. a 4. středu v Kabátníkové ulici od 10 – 12 hod.

V únoru plánujeme přednášku o Africe.

Průvodcovská služba s tlumočením na klub: objednat možné v dostatečném časovém předstihu na tel.541 245 321 a 541 238 685 u paní Kratochvílové, případně zašlete email: leopold.bruckner@centrum.cz

Muzeum Roztoky u Prahy

Pro ty kdo s námi nebyli

V sobotu 13. ledna jsme navštívili výstavu Tvary a vůně perníku, výstava perníkářských forem s dotykovou částí a výstavu vánočních ozdob.

Výlet byl celodenní. Sešlo se nás celkem 14 i s jedním vodícím psem.

Na oběd jsem si zašli do asi 1 km vzdálené restaurace u Šustrů. A tak jsme se i prošli po Roztokách a na zpáteční cestě trochu zabloudili. Kdo hůře chodí, tak mohl jet autobusem. Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy se nachází v areálu roztockého zámku.

Areál roztockého zámku svědčí o bohaté historii a složitém stavebním vývoji. Koncem 13. nebo počátkem 14. století vznikla na vltavském břehu tvrz. V kruhové hradbě stála hranolová věž, jejíž základy jsou vyznačeny v dlažbě nádvoří. Na sklonku 14. století dali pražští měšťané, bratři Eberhard a Reinhard z Remeše, postavit na místě starší hradby nový palác s kaplí, sevržený dvěma věžemi. Z kaple se dodnes dochoval arkýř. Na přelomu 16. a 17. století nechali rytíři Boryňové ze Lhoty přestavět tvrz na renesanční zámek, který byl upraven

v 18. století do dnešní podoby. Po celém obvodu nádvoří byly dobudovány arkády, nad arkýř vztyčena vížka a vznikl dodnes zčásti zachovaný hospodářský dvůr se sladovnou, stodolou a stájemi v předzámčí. Od 19. století vyrůstal anglický park se vzácnými a cizokrajnými stromy. V parku jsou umístěny i historické kanóny, na které jsme si mohli sáhnout.

Středověkou tvrz připomíná příkop, kladky a závaží původního svoditého (padacího) mostu u brány, v nádvoří kamenná ostění. Od roku 1975 nese název Středočeské muzeum.

Od 1. 10. 2001 je zřizovatelem muzea Středočeský kraj. Podrobnější informace **najdete na www.muzeum-roztoky.cz**

Krátce o historii perníku a výstavě vánočních ozdob.

Perníky tvarované před vlastním pečením v dřevěných formách patřily ještě v polovině 19. století k žádanému zboží na poutích a jarmarcích. Koncem 19. století sice výroba takto tvarovaného pečiva zanikla, neboť byla nahrazena výrobou perníků vykrajovaných v obrysové linii a zdobených barvotiskovými obrázky nebo polevami, tak jak je kupujeme dnes. V muzejních sbírkách zůstaly zachovány zejména formy jako doklad tohoto dnes již zapomenutého sladkého řemesla.

Pečivo se připravovalo z mouky a medu za použití různých přísad již od starověku. První zmínky o existenci perníkového zboží na našem území pocházejí ze 14. století, rozkvět perníkářství jako řemesla je pak spojován se 16. stoletím. Proslulým centrem výroby byl Norimberk.

Perník si mohli dovolit pouze boháči. Použití drahých surovin – zejména dováženého koření – z něj činily pochoutku dostupnou pouze majetným vrstvám. Tomu také odpovídají motivy na nejstarších dochovaných formách u nás, které pocházejí ze 17. století. Nejčastěji se objevují motivy šlechticů na koni, kavalírů a dam v dobovém oblečení, lovecké a galantní výjevy. Perník byl pořizován zpravidla jako dárek nebo upomínka významné rodinné či společenské události.

Současně v muzeu probíhala **Výstava historických vánočních ozdob**. Tak jsem se všichni vrátili do dětských let a zavzpomínali na vánoční stromeček a ozdobičky, které se nám již časem porozbílily a poztrácely. Historie výroby vánočních ozdob je dlouhá cca 150 let. Nejprve se zdobilo přírodními produkty, jablíčky a ořechy. Později perníčky, marcipán a tragant. O sériově vyráběných vánočních ozdobách lze hovořit až v poslední třetině 19. století. Ozdoby ze skla se u nás začaly vyrábět až v prvním desetiletí 20. stol. nejprve na Jablonecku, poté na Hořicku a Vsetínsku.

Skleněným historickým ozdobám předcházely, ale zároveň jim i konkurovaly, ozdoby z rozličných materiálů, zejména z papíru, vaty, vosku, skleněného vlákna nebo dřeva. Druhá polovina 20. století přinesla i nový trend do tohoto odvětví – umělé hmoty.

Náš humor

Jaké mohou vzniknout věty ve světě hluchoslepých, i když se zdají nelogické, legrační, ale svou určitou logiku mají.

- ❖ Musím si vzít brýle, abych tě lépe slyšela. (řekla osoba, která odezírá)
- ❖ Zavřela jsem oči, abych to necítila a potom jsem to snědla. (řekla osoba nedoslýchavá a nevidomá)
- ❖ Já nejsem do větru. (osoba hluchoslepá, která nerada chodí ven, když fouká vítr.)

V lednu oslaví své narozeniny

Czerný Jiří, Kroulová Jana, Shonová Marie, Navarová Jaroslava.

Přejeme jim hodně zdraví a osobní pohody .

Klub přátel červenobílé hole: IČO: 26999960, adresa: Přemyslská 13, 182 00 Praha 8, tel.284691012

Praha: Ota Pačesová, mb: 775164190 , e- mail: paces.petr@volny.cz, **Brno:** Ing.Leopold Brückner-předseda, mb: 608 866 912, **Ostrava:** Jana Kubíková-ved.porad.centra, tel/fax- 596111539